13/1

مختصر جيون چرتر

شهيد سري سوامي
ڪنورزام صاحب جن جا

پيڪا :- ١٢ آنا

...شامداس دولومل ڪلارڪ
...د پوسٽ آفيس ڪراچي.
...ان دربار صاحب رهڙڪي

ڀومڪا

ڀڳت ڪنور رام صاحب جن جي شهادت ڪري
سنڌ هند ۾ جيڪو ڳوڙهو متو ۽ شردالن جيڪي هنجهون جهوليءَ
اي ڪتاب لکيا آهي هن ڪتاب جي ڇپائڻ روزان
مڪمل جهوليءَ جي پاڻ نه هئا ان ڪري انهن لاءِ
سمجهڻ ڏکيو نه هيءَ ڀڳت صاحب جي جيون
مڪمل ۽ سهڻي نموني هن ڪتاب ۾ ڀڳت صاحب جي حالتن
وارا ڇپايءَ جي حياتي تائين زري پرزي روشني
وڌي وڌي آهي. انهن کان سواءِ سندن ڀڄن ۽ گرو
جي حياتيءَ جو ٿوري ۾ ورڻن ڪيل آهي. ان احوال
لکڻ مان سمجهي سگهجي ٿو ته ڀڳت صاحب جن جي
حالتن کان واقف ٿيڻ لاءِ هي ڪتاب ۽ لائق پڙهڻ جي گود ۾
رکيا ۽ هڪ ڀڳتي گروءَ جي چرڻن ۾ وٺهي هنن اوچ ڪوليءَ
جي سکيا پائي ۽ اوچ ڪرڻيءَ کي پهتا.
ڀڳت صاحب جن ڀڳتي ۽ پرميشور جا سچا
ڀڳت هوا. جيئن ڏکڻ هندستان ۾ رامداس ڀڳت،
سنت تڪارام، سنت سکو، سنت دنيشور ۽ ٻيا لڳ
ٿي رهيا آهن جن پنهنجي وقت ۾ مليچ واڻي بيان
رام رحيم جا ٻول رس ڀريءَ عام ماڻهن
کي سمجهه ڪري چڱو هو ليڪن اسان جي سولهاريءَ
پسنديءَ جا ڀڳت ڪنور رام صاحب جن پڻ ان
پسنديءَ جا سچا ڀڳت هئا چڱ هن هو ۽ نم ...

مسلمانن هن کي شهيد کيو.هو سيني جا هوا سپ هنن جا هوا،
ڀڳت کنوررام کي وڃائي اسان سنڌ واسين سنت وڃايو،اوليا
وڃايو،رس وڃايو ،راڳ وڃايو. ويڇوڙائي ۾ ڪاٻر اهڙي هستي
ڪانہ پيدائي سگهندي جا ڀڳت صاحب جن جي جاء پري
سگهي. ائين ئي چئجي تہ ڀڳت صاحب جن جي شهادت ڪانپوء
رس راڳ ناچ جي روشنائي ڪان سنڌڙي اونداهي ٿي ويئي آهي.
شل ڀڳت صاحب جن جي هي قبولي ان اونداهي ۾ ڪجھ
ٿرور آڻي سگهي.

جيرامداس ٺاڪرداس اگناڻي.

سمباد ڪسنسار سماچار ڪراچي ٢٨ اڪتوبر ١٩٤١

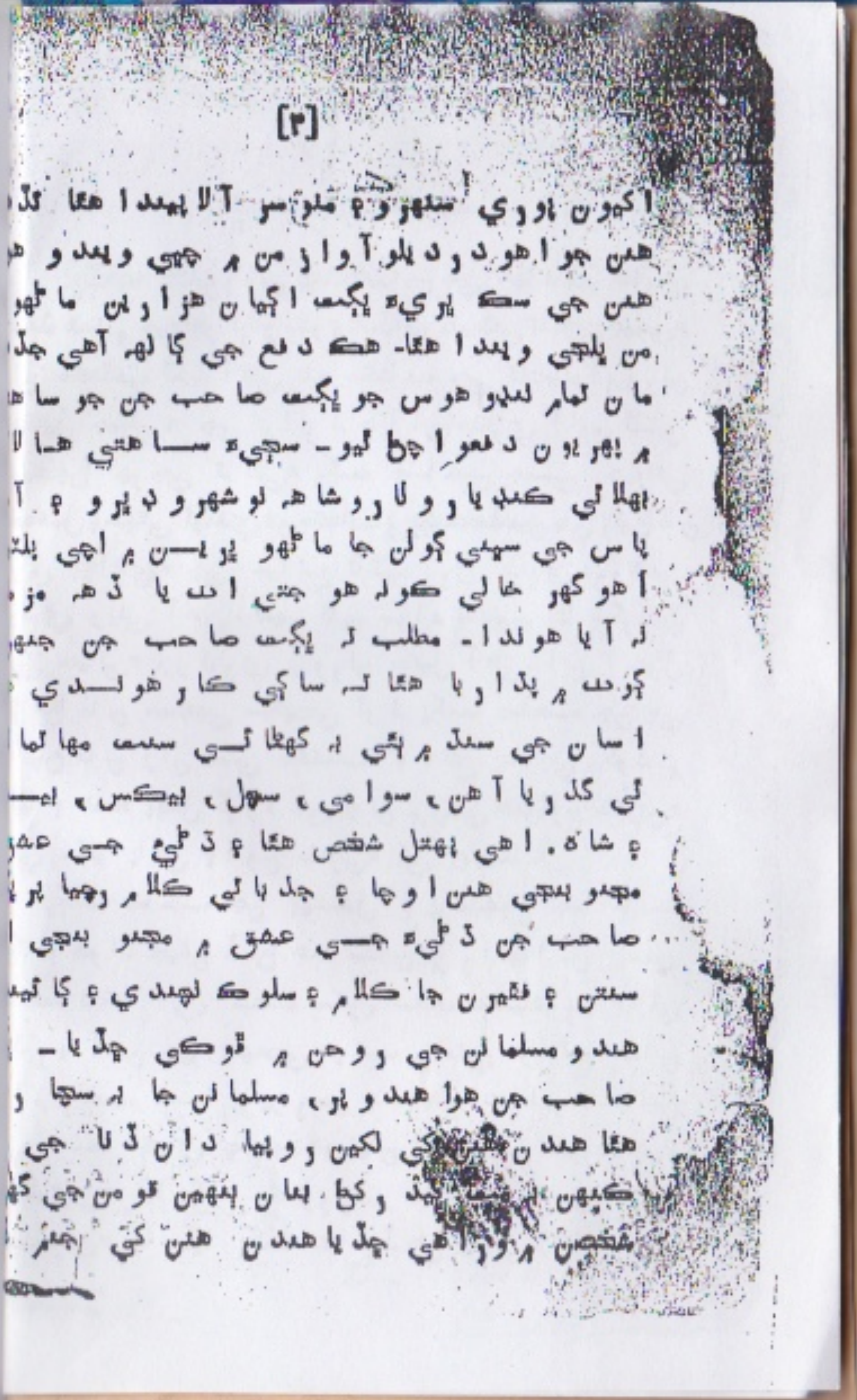
[٣]

اکيون ٻروي سنهرو ۽ ملوڪ سر آلا ٻيدا هئا ...
هنن جو آهو د د ٻلو آواز من ۾ جهي ويندو ...
هنن جي سڪ ٻري ۽ ڀڳت اڳيان هزارين ماڻهو ...
من ٻلجي ويندا هئا. هڪ دفع جي ڳالهہ آهي ...
ماڻن لمار لنبو هوس جو ڀڳت صاحب جن جو سا...
۾ ٻهرون دفعو اچڻ ٿيو. سڀئي سا هتي ...
ٻهلائي ڪنڊيا ورلا روشا هو شهر و ڊپرو ۽ ...
پاس جي سڀئي ڳوٺن جا ماڻهو پرسن ۾ اچي ...
آهو گهر خالي ڪولہ هو جتي ... يا ڏهہ ...
تہ آيا هوندا. مطلب تہ ڀڳت صاحب جن ...
ڳرده ۾ پدا ريا هئا تہ ساڳي ڪا ر هوندي ...
اسان جي سنڌ ۾ ٿي ... ڳهڻا ئي سنت مها ...
ٿي گذريا آهن، سوامي، سهل، ...
۽ شاه. اهي ٻهتل شخص هئا ۽ ڏٺو جي ...
مجهو ٻهجي هنن اوچا ۽ جذبا تي ڪلام رچيا ...
صاحب جن ڏٺو جي عشق ۾ مجهو ٻهجي ...
سنتن ۽ فقيرن جا ڪلام ۽ سلوڪ لهندي ۽ ڳا...
هندو مسلمانن جي روحن ۾ ڦوڪي ڇڏيا ...
صاحب جن هوا هندو ٻر، مسلمانن جا ...
هئا هندن ... لکين روپيا دان ڏنا جي ...
ڪيهن ... رکيا ... تون جي ...
شخص ... آهي ڇڏيا هندن هنن کي ...

مهاڳ

اصل ۾ هي پستڪ ڀائي روڙارام صاحب جن رهڙڪي صاحب ۾ سري سوامي سترامداس صاحب جن جي دربار ۾ ڪم هلائيندڙ جو لکيل آهي ڀائي روڙارام صاحب (جنجوفوٽومهاڳ ڪانپوءِ ڏنل آهي)
پراپڪار جو ڪم سمجهي، جيون چرتر سري سوامي ڪوتارام صاحب سري سوامي سترامداس صاحب، سري سوامي ڪنوررام صاحب جن جا لکايا، اهو پستڪ هٿ جو لکيل تمام وڏو آهي، پرجنگ سبب پني مهانگي ٿيڻ ۽ ٻين ڪيترن سببن جي ڪري مٿئين وڏي پستڪ مان ڪي چرتر ڪڍي، هي ننڍڙو پستڪ ٻالڪن جي اڳيان پيش ڪجي ٿو. جيڪڏهن ٻالڪن جو اتساه هوندو ۽ اهڙي چاهنا ڏيکاريائون تہ پوءِ وڏيڪ وستار سان پستڪ ڇپايو ويندو.
هن پستڪ جي پڙهڻ مان جيڪڏهن ڪنهن هڪ ٻالڪ ان ۾ ڏيکاريل گڻن مان ڪوبہ گڻ ڪٺي ان تي عمل ڪيو تہ هن پستڪ جو ڇپجڻ سڦلو ٿيو. امر شهيد سري سوامي ڪنوررام صاحب جن جا جيون چرتر

منهن ۾ ويراڳ ڀڳتي، گڻن ۽ گمان سان ڀرپور

وارتائون رهٽيون ڪهٽيون آهن تہ ڪيئن انهن صاحبن پنهنجو تن من ۽ ڌن گرشيوا، پراپڪار ۽ هري سمرن ۾ لائي سرير جي انت ۾ امر شهيدي جو نعرو هٽي پنهنجي نج آنند سروپ ۾ سمائجي ويا.
سنڌ جي سڀ ڪنهن ماڻهو ننڍي وڏي ٻار، ٻڍي، نرناري کي خبر آهي تہ سري سوامي جن جن ساکيات سري ڪرشن ڀڳوان وانگر مٺي مرلي وڄائي گوپين جيان ساري سنسار کي مست ڪري ڇڏيو هو. پرابر منوهر موهڻي سروپ هئا - راجا ڪرن ۽ راجا هرسچندر وانگر وچن ٻاليندڙ ۽ مهاداني هوا - راجا وير وڪرماجيت وانگر پراپڪاري هوا - نماڻي مورت - ڪميا جا ساگر، سري رامچندر وانگر مريادا پرشوتم، وششٽ سم برهم گياني سري گرونانڪ صاحب وانگر گهرگهر ۾ نام جپائيندڙ ۽ غريبي جا اوتار، ڪنول گل وانگر مايا کان نرليپ ۽ نيارا ڀڳتن ۾ سرومڻي سري گرو تيغ بهادر وانگر شهيدن ۾ سرتاج، سنتن جا سينگار، بلڪل سخي ۽ ستار، الڏن ۽ منڊن جو آڌار دک پنجن سک سار، هيڻن جو همراه، هندو جاتي جو اجيار - سم درشٽي سچيار سڀ جاتي سان پيار نرمل چت نرلڪار